

(Prelatovo pismo, travanj 2013.)

Predragi, neka mi Isus l'uva moje kl'eri i sinove!

Jođ uvijek su vrlo svjeđi vrlo vađni trenuci, kojima smo bili svjedoci, u đivotu Crkve: izbor novog rimskog Poglavarara. Kao i uvijek prigodom tih događaja osjetili smo djelovanje Tjeđitelja i onoga đto je rekao Benedikt XVI. kada je zapođeo svoju petrinsku sluđbu: «Crkva je điva; to je divno iskustvo ovih dana (...). Crkva je mlada. Ona u sebi nosi buduđnost svijeta i stoga pokazuje svakom pojedincu put prema buduđnosti. Crkva je điva i mi to vidimo: osjeđamo radost koju je svojima obeđao Uskrsnuli»¹.

Uz veliku radost, zajedno s cijelom Crkvom, prihvatili smo svi u Djelu izbor Pape Franje, koji je sa sobom donio eksploziju duhovnosti i teđnje za rastom. Svetkovina svetoga Josipa, na dan kada je novi rimski Poglavar svel'ano zapođeo svoju sluđbu vrhovnog Pastira, na poseban je nađin pokazala kako Gospodin, njegova Majka i sveti Patrijarh u svim trenucima bdiu nad Crkvom; kako Zaruđnica Kristova nikada nije sama posred preokreta i kolebanja na koje nailazi na putu svoje egzistencije.

Kako Josip živi svoj poziv kao řuvar Marije, Isusa i Crkve? To se pita Papa Franjo. I odgovara: **Postojanom pađnjom prema Bogu, otvoren prema njegovim odredbama, spreman za njegov naum, a ne toliko za svoj; to je ono řto Bog trađi od Davida (...). Bog ne řeli kuću koju gradi řovjek, veđ vjernost njegovoj riječi i odredbi; sam Bog gradi kuću, ali od řivih stijena koje označava njegov Duh. Josip je «řuvar» jer zna sluřati Boga, dopuřta da ga vodi njegova Volja i upravo zbog toga je joř pađljiviji prema osobama koje su mu povjerene, zna kako realistički gledati na događaje, pazi na događaje oko sebe i zna vrlo razumno odlučiti**². Kao đto sam vam napomenuo prije izbora, a sada vam potvrđujem ř slijedeđi u svemu nađega Oca ř veđ sada ljubimo novoga Papu neizmjernom nadnaravnom i ljudskom ljubavlju dok obiljem molitve i mrtvljenja nastojimo pomođi prve korake u njegovoj sluđbi koji su uvijek vađni.

Jul'er je zapođelo uskrsno vrijeme. *Aleluja* puna zanosa uzdiđe se sa zemlje u nebo sa svih krajeva zemlje i ođituje nepokolebljivu vjeru Crkve u svoga Gospodina. Isus je svojom neļuvenom smrļu na Kriđu primio od Boga Oca po Duhu Svetom novi đivot ř đivot ispunjen slavom u svojem Presvetom Lovjeđtvu ř kao đto ispovijedamo nedjeljom u l'anku Vjerovanja: sam Isus ř *perfectus homo*, savrđeni l'ovjek ř koji je pretrpio smrt pod Poncijem Pilatom i bio pokopan, isti je *uskrsnuo treći dan po Svetom pismu*³, da ne bi viđe nikad umro i kao zalog nađeg buduđeg uskrsnuļa i vjeļnoga đivota koji ođekujemo. Recimo dakle s Crkvom: *Uistinu je dostojno i pravedno, pravo i spasonosno, da tebe, Gospodine, u svako doba, a osobito u ovo svečanije slavimo, kad je Krist řrtvovan, naře vazmeno Janje. On je naime pravo Janje koje oduze grijehe svijeta. Svojom smrću on je uniřtio nařu smrt i svojim uskrsnućem obnovio nař đivot*⁴.

Nastojmo pomođi u Tjeđitelja ul'vrstiti to veliko otajstvo vjere na koje se kao građevina nad svoj temelj oslanja l'itav krđljanski đivot. *Katekizam Katoličke Crkve* nas ul'i: «Otajstvo uskrsnuļa Kristova zbiljski je događaj s povijesno ustanovljenim ođitovanjima, kako svjedol'i

¹ Benedikt XVI., homilija na Misi pol'etka petrinske sluđbe, 24.4.2005.

² Papa Franjo, homilija na Misi pol'etka petrinske sluđbe, 19.3.2013.

³ Rimski misal, Nicejsko-carigradsko vjerovanje.

⁴ Rimski misal, 1. Uskrsno predslavlje.

Novi zavjet»⁵. To je objašnjavao sveti Pavao krđanima u Korintu. *Doista, predadoh vam ponajprije što i primih: Krist umrije za grijehе naše po Pismima; bi pokopan i uskrišen treći dan po Pismima; ukaza se Kefi, zatim dvanaestoricí*⁶.

Potpuno izvanredni značaj uskrsnuća Kristova sastoji se u tome da je njegovo presveto Lovjeđvo nakon ponovnog sjedinjenja duđe i tijela snagom Duha Svetoga u slavi Boga Oca bilo potpuno preobrađeno. To je povijesna činjenica za koju postoje vjerodostojni svjedoci; ali to je istovremeno i prije svega temeljni razlog krđanske vjere. Gospodin «u svome uskrsлом tijelu prelazi iz stanja smrti u drugi život onkraj vremena i prostora. Isusovo je tijelo u Uskrsnuću ispunjeno moću Duha Svetoga; ono sudjeluje u božanskom životu u stanju svoje slave, tako da sveti Pavao mođe o Kristu reći da je on "nebeski Lovjek". (usp. 1 Kor 15, 35-50)»⁷.

Razmotrimo ono što je u jednoj od svojih homilija pisao sveti Josemaría: *Krist živi. Isus je Emanuel: Bog s Nama. Njegovo Uskrsnuće pokazuje nam da Bog svojih ne ostavlja. (...)*

Krist živi u svojoj Crkvi. „Ipak vam istinu velim: vama je bolje da ja odem, jer ako ne odem, Branitelj neće doći k vama. Odem li, poslat ću ga k vama“ (Iv 16, 7). *To bijaše Božji plan: smrću svojom na Križu Krist nam je dao Duha Istine i Života. Krist nastavlja život u svojoj Crkvi: po svojim sakramentima, po svojoj liturgiji, po svojim objavama i po svemu svojem djelovanju.*

Krist je na naročít način s nama zajedno u Euharistiji gdje se On iz dana u dan predaje. Zato je sveta Misa središte i korijen kršćanskoga života. U svakoj je misi uvijek nazočan cijeli Krist, Glavom i Tijelom. Per Ipsum, et cum Ipso, et in Ipso. Jer Krist je Put i Posrednik; u Njemu nalazimo sve, bez Njega je naš život prazan. U Isusu Kristu i od Njega poučeni, usuđujemo se govoriti – audemus dicere: Pater noster, Oče naš. Usuđujemo se Gospodara neba i zemlje nazvati Ocem.

*Prisutnost živoga Krista u Hostiji jest zalog, korijen i ispunjenje njegove prisutnosti u svijetu*⁸.

Uskrsnuli Isus također je i Gospodar svijeta i povijesti: ništa se ne događa što On ne želi ili ne dopusti gledano na spasenjske Bođe odredbe. Sveti Ivan nam u Otkrivenju pokazuje l'itavu njegovu slavu: *posred svijećnjaka netko kao Sin Čovjeđji, odjeven u dugu haljinu, oko prsiju opasan zlatnim pojasom; glava mu i vlasi bijele poput bijele vune, poput snijega, a oči mu kao plamen ognjeni; noge mu nalik mjedi ugladoj, kao u peći užarenoj, a glas mu kao šum voda mnogih; u desnici mu sedam zvijezda, iz usta mu izlazi mač dvosječan, oštar, a lice mu kao kad sunce sjaji u svojoj snazi*⁹.

Ta suverenost Nađega Gospodina nad svijetom i povijeđ u l'itavom razmjeru zahtijeva da se mi kao njegovi ul'enici potrudimo svim snagama na izgradnji njegova kraljevstva na zemlji. To je zadatak za koji je potrebno ne samo ljubiti Boga l'itavim srcem i l'itavom duđom, već ljubiti privrđenom i djelotvornom ljubavlju, *djelom i istinom*¹⁰ svakoga od nama sli'njih, na poseban način one koji se nal'u u potrebi. Vrlo dobro se razumije stoga ņ kao što je pisao sveti

⁵ Katekizam Katoličke Crkve, br. 639.

⁶ 1 Kor 15, 3-5.

⁷ Katekizam Katoličke Crkve, br. 646.

⁸ Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 102.

⁹ Otk 1, 13-16.

¹⁰ 1 Iv 3, 18.

Josemaría - *kako su razumljivi nestrpljenje, tjeskoba i nemirne želje onih koji s naravnom kršćanskom dušom (usp. Tertulijan, Apologeticus, 17) ne žele registrirati osobnu i socijalnu nepravdu što je može načiniti ljudsko srce. Ljudi žive zajedno već toliko stoljeća i još uvijek postoji toliko mnogo mržnje i razaralaštva, tako mnogo fanatizma u očima koje ne vide i u srcima koja ne žele ljubiti*¹¹.

To je, kao što znate, jedna od briga koje je od prvog trenutka svoga pontifikata pokazao novi Papa. Potaknuti primjerom i poukom našega Oca nastavimo se truditi i nosimo ljubav Kristovu i primijenimo je duhovno i materijalno u okolini gdje svaki pojedinac radi; na svoj način, ali također dok se zahtijeva i urgira suradnja ostalih ljudi u kojima raste briga za potrebite. Nikad ne zaboravimo da je Opus Dei nastao i rastao po božanskoj volji među siromašnima i bolesnima u pokrajinskim kvartovima Madrida; njima se velikodušno i herojski posvetio naš Utemeljitelj i utrožio mnogo vremena u prvim godinama Djela. Godine 1941. je pisao: *nije potrebno da vas podsjetim, jer to živite, da je Opus Dei nastao među siromasima u Madridu, u bolnicama i najsiromašnijim kvartovima; i dalje se brinemo za siromašne i bolesne. To je tradicija koja u Djelu nikada neće prestati*¹².

Malo godina kasnije sveti Josemaría dovrčio je tu pouku drugim riječima koje su još nakon toliko vremena vrlo aktualne. Pisao je: *U ovom konfuzyjnom vremenu u politici i u društvu ne zna se što je lijevo, ni u centru, ni desno. Ali ako se lijevo podrazumijeva postizanje dobrostanja kod siromašnih, kako bi svi došli do prava da žive uz minimum udobnosti, da rade, da im se pruži dovoljno pomoći u bolesti, da se razonode, da imaju djecu i mogu ih odgajati, da im se pomogne u starosti, onda sam više nego itko na lijevoj strani. Naravno, unutar socijalnog nauka Crkve i bez kompromisa s marksizmom ili ateističkim materijalizmom; niti klasnom borbom, koja je antikršćanska, jer u tim stvarima ne možemo popustiti*¹³.

Posebno je našega Utemeljitelja boljelo to što se manjak ljubavi i pažnje prema siromašnima također našle i među kršćanima. *Zemaljsko blago podijeljeno je među nekolicinom, naobrazba je ograničena na mali krug, a vani je glad za kruhom i znanjem. Vani je ljudski život koji je svet, jer dolazi od Boga, a s kojim se postupa kao s bilo čim, kao s brojkama u statistici. Ja razumijem to nestrpljenje i sudjelujem u tom nestrpljenju koje me potiče da gledam na Krista koji nas neprestano poziva da ostvarimo onu novu zapovijed ljubavi. Sve situacije našega života imaju u sebi Božju poruku i potiču nas da drugima dademo odgovor ljubavi i predanja*¹⁴.

Klasi i sinovi moji, razmatrajmo te riječi i neka one odzvanjaju u ušima mnogih ljudi, tako da nova zapovijed ljubavi blista u životu svih i da bude, kao što je to htio Isus, oznaka svih njegovih učenika¹⁵. Htjeli bismo dublje promatrati riječi u Evanđelju prilikom Isusova uskrsnuća: *gavisi sunt discipuli viso Domino*¹⁶, učenici su se ispunili radošću kad su vidjeli Gospodina. Mislimo također na to da nas Učitelj uvijek slijedi izbliza, tako da Ga mi moramo otkriti, gledati u Njega u izvanrednim i redovnim situacijama svakodnevnoga života, uvjereni u ono što je tvrdio sveti Josemaría: ili ćemo Ga naći tamo, ili Ga nikad nećemo naći. Prema tome, gledajući Kristovu slavu i sigurni da On na nas računa, zapitajmo se: Jesmo li obnovili svoj *gaudium cum pace*, svoju radost i svoj mir? Ima li to nadnaravni i ljudski sadržaj?

¹¹ Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 111.

¹² Sveti Josemaría, *Instrukcija*, 8.12.1941., br. 57.

¹³ Sveti Josemaría, *Instrukcija*, svibanj-1935./14.9.1950., bilješka 146.

¹⁴ Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 111.

¹⁵ Usp. Iv 13, 34-35.

¹⁶ Iv 20, 20.

Tijekom ovoga mjeseca, pored uskrсне radosti u Crkvi i radosti da opet imamo Petrova nasljednika na zemlji, u našem slućaju dodaju se novi razlozi radosti: posebno je to godićnjica prve Prićesti i Potvrde svetoga Josemarije na dan 23.4. Kakva dobra prilika da u slijedećim tjednima molimo Gospodina za njegov zagovor, za obilje svjetla i jakosti Duha Svetoga za Papu Franju, za Crkvu i za l'ovjećanstvo! Ne tajim vam da se radujem dok gledam na povijest Opusa Dei, na ***povijest Boćjega milosrća***, i molim Presveto Trojstvo da tako reagirate i vi: ne ćivimo od uspomena, već radosno dok vidimo ruku Boćju na putu kojim ide Djelo i u ćivotu svetoga Josemarije.

Svom ljubavlju vas blagoslivlja
vać Otac
+ Javier

Rim, 1. travnja, 2013.